

ԻՍԻԴՈՐ ՔԱՐԱԿԱՑՈՒ «ՊԱՐԹԵՎԱԿԱՆ ԿԱՅԱՆՆԵՐԸ»

Իսիդոր Քարակացու հեղինակությամբ մեզ հասած «Պարթևական կայանները» գրվել է մ. թ. ա. I դարի վերջին տասնամյակում:

Պլինիոսի մոտ հիշատակվող Դիոնիսիոսը՝ Միշագետքի Քարաքս Սպասինու քաղաքից, նույն ինքը Իսիդորն է, որին Օգոստոս կայսրը հանձնարարել էր տեղեկություններ հավաքել և հաշվետվություն կազմել մինչև Կայոս Կեսարի՝ Արևելյան զորքերը կարգավորելու համար Հայաստան շահանելը (Plin., VI, 31, 141): Իսիդորի աշխատությունը, բացի ճանապարհացույց լինելուց, կարևոր տեղեկություններ է պարունակում մ. թ. ա. III—I դարերի պատմական անցքերի վերաբերյալ, որով և պատմա-աշխարհագրական մեծարժեք աղբյուր է:

Իսիդոր Քարակացու «Պարթևական կայանների» հունարենից հայերեն թարգմանությունը կատարել ենք Կ. Մյուլլերի հրատարակած տեքստից (K. Müller, Geographi Graeci Minores. Isidori Characeni, Mansiones Parthicae Hildesheim, 1965, հ. I, էջ 244—254), որին կցված բարտեղը որոշ հատվածներում ճշտել ենք:

է. Լ. ԴԱՆԻԵԼՅԱՆ

ΙΣΙΔΩΡΟΥ ΧΑΡΑΚΗΝΟΥ ΣΤΑΘΜΟΙ ΠΑΡΘΙΚΟΙ

1 Διαβάντων τον Εὐφράτην κατὰ τὸ Ζεῦγμα, πόλις ἐστὶν Ἀπαμεία, εἴτα Δαίαρα κώμη. Ἀπέχει δὲ Ἀπαμείας καὶ τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ σχοῖνους γ'. Εἴτα Χάρας Σίτου, ὑπὸ δὲ Ἑλλήνων Ἀνθυσμοῦσιας πόλις, σχοῖνοι ε' μεθ' ἧν Κοραία τῇ ἐν Βατάνῃ, ὁχύρωμα, σχοῖνοι γ'. Ἐν δεξιούτῃ ταύτης Μαννοῦορρα Ἀνυρτήθ, ὁχύρωμα καὶ κρήνη, ἐξ ἧς ἀρδούσιν οἱ ἐγγύωροι, σχοῖνοι ε'. Εἴτα Κορμισίμβηλα ὁχύρωμα· παραρρεῖ δὲ ποταμὸς Βίληχα, σχοῖνοι δ'. Εἴτα Ἄλαγμα ὁχύρωμα, σταθμὸς βασιλικός, σχοῖνοι γ' μεθ' ὃν Ἴχναί πόλις Ἑλλήνισ. Μακροδόνων κτίσμα· καί ται ὁ ἐπὶ Βαλίχα ποταμοῦ, σχοῖνοι γ'. Εἴτα Νικηφόριον παρ' Εὐφράτην πόλις Ἑλλήνισ, κτίσμα Ἀλεξανδρου βασιλεως, σχοῖνοι ε'. Ἐνθεν παραποταμία Γαλαβαθα, κώμη ἐρημος, σχοῖνοι δ'.

ԻՍԻԴՈՐ ՔԱՐԱԿԱՑՈՒ ՊԱՐԹԵՎԱԿԱՆ ԿԱՅԱՆՆԵՐԸ

1 Զեգմա՝ քաղաքի մոտ Եփրատի անցումից հետո գտնվում է Ապամեան², հաջորդը Դայարա³ գյուղն է: Այն գրտնրվում է Ապամեայից և Եփրատ գետից 3 սրոյնոս հեռավորության վրա: Հետո Քարաքս-Սիդեն⁴ է, հույների կողմից Անթեմուսիա⁵ կոչվող քաղաքը, 5 սրոյնոս: Սրանից հետո Կորայա⁶ ամրոցն է Բատանայում, 3 սրոյնոս: Դրա աջ կողմում է Մանու-Ուոհա-Ավրեթ⁷ ամրոցը և աղբյուր, որով ոռոգում են տեղաբնիկները, 5 սրոյնոս: Հետո Կոմ-Էիսիմբելա ամրոցն է, որի մոտով հոսում է Բիլեխա⁸ գետը, 4 սրոյնոս: Հետո Ալագմա ամրոցն է՝ արքունի կայան⁹, 3 սրոյնոս: Սրանից հետո Իխնայ¹⁰ հունական քաղաքը, մակեդոնացիներից հիմնադրված, գտնվում է Բալիխա գետի մոտ, 3 սրոյնոս: Հետո Նիկեփորիոն¹¹ հունական քաղաքն է Եփրատի մոտ, Ալեքսանդր արքայից հիմնադրված, 5 սրոյնոս: Այնտեղից գետամերձ Գալաբաթա ամայի գյուղը, 4 սրոյնոս:

Θεν διαβιντων τον Εβρατην και Ναβαλ-
χαν επι Σελουχειαν την προς το Τύρρειον.
σχοῖνοι θ'. "Αχρι τούτου Μεσοποταμία και
Βαβυλωνία και εἰς ἐν ἀπὸ Ζεύηματος αχρι
Σελουχειας schoῖνοι ροα'.

Π Ἐντεῦθεν ἀρχεται ἡ Ἀπολλωνια-
τις, ἥτις κατέχει σχοίνους ἰσ'. Ἐχει οὐ
χωμας, ἐν αἷς σταθμὸς, πόλιν οὐ Ἑλληνίδα
Ἀρτεμιτα· οὐδ' αὖ μεσῆς οὐ ταύτης ρεῖ ποτα-
μὸς Σόλα. Εἰς δ' εἰς αὐτὴν ἀπὸ Σαλευ-
χείας σχοῖνοι ιε'. Νυν μὲντοι ἡ πόλις κα-
λεῖται Χαλκισαυ.

III. Ἐντερθεν ἡ Χαλωνίτις, σχοῖνοι κα' ἐν τῇ κοίμῃ ε', ἐν αἷς σταθμῶς, πόλεις οὐ Ἑλληνίδς Χαλκ. ἀπο τῆς Ἀπολλωνιατιδος, σχοῖνοι ιε'. Εἶτα ἀπὸ σχοῖνων ε' ὄρος ὃ καλεῖται Ζαγρός, ὅπερ ὀρίζει τὴν Χαλωνίτιν γῶραν καὶ τὴν τῶν Μηρῶν.

IV. Ἐντεῖθεν Μηρία. ἥτις κατέχει
πλοῖνους κβ'. Ἡ ἀρχὴ αὐτῶν τῇ χωρᾷ Κἀ-
ρινα· ἐν τῇ χωρᾷ ε'. ἐν αἷς σταθμοίς. πόλις
δὲ οὐδεμία.

V. Ἐντεῦθεν Καυκάσῳ γῆ, ἥτις κα-
τεχει σφόνδρος λα΄, ἐν ᾗ χωμαί ε΄, ἐν αἷς
σταθμός, πόλις οἱ Βαπτανα ἐπ’ ὄρους χει-
μένη· ἐνθα Σερματιῶδες ἀγάλια καὶ στήλη.

VI. Ἐνταῦθεν ἡ Μηρία ἡ ἄνω, σχοί-
νοι λέγ'· καὶ ἀρχεται εὐθὺς πόλις Καρχο-
βαρ'· ἔνθα Ἀρταμιός, ἱερὸν, σχοῖνοι γ'·
Εἶτα Βαζιγραβαν, ὁ ἐστὶ τελώνιον, σχοῖνοι
γ'· Εἶτα εἰς Ἀοραπαναν τὰ βασιλειαίων
ἐν Βατάνοις, α' Τυγράνης ὁ Ἀρμένιος κα-
θεῖλε, σχοῖνοι δ'· Εἶτα Βατανα, ἀγρόπολις
Μηρίας καὶ θησαυροφυλακίον καὶ ἱερὸν,
ὅπερ Ἀναΐτιος· ἀπὸ θουρσιν' σχοῖνοι β'·
Εἶτα ἐστὶς πρεῖς χωματ', ἐν αἷς σταθμὸς.

Եփրատը և Նարմալիսանը³⁴, այնտեղ
Սելեկիան³⁴ է՝ Տիգրիսի մոտ, 9 սքոյ-
նոս: Մինչև այստեղ Միջագետքը և Բա-
բելոնիան է, և Զեզմայից մինչև Սելե-
կիա 171 սքոյնոս է:

II Այստեղից սկսվում է Ապոլլո-
նիատիսը³⁵, որը տարածվում է 33 սքոյ-
նոս: Ունի գյուղեր, յուրաքանչյուրում
կայան և հունական Արտեմիտա³⁶ քա-
ղաքը, իսկ սրա միջով հոսում է Սիլլա³⁷
գետը: Սելեկիայից մինչև այստեղ 15
սքոյնոս է: Այժմ քաղաքը կոչվում է Խա-
լասար:

III Այստեղից հալոնիտիւն³⁸ է, 21 սքոյնոս, որում 5 գյուղ կա, որոնցում կայաններ կան, և հալա³⁹ հունական քաղաքը, Ապոլլոնիատիսից 15 սքոյնոս, 5 սքոյնոսից հետո լեռ, որը կոչւում է Ջագրոս, վերջինս բաժանում է հալոնիտիս երկիրը և Մեգերի երկիրը:

IV Այստեղից Մեդիան⁴⁰ է, որը տարածվում է 22 սբոյնոս: Դրա սկիզբըն է Կարինա⁴¹ երկիրը, որտեղ կա 5 գյուղ՝ յուրաքանչյուրն իր կայաններով, բայց ոչ մի քաղաք:

V Այստեղից Կամբադենն [երկիրն է]⁴², որը տարածվում է 31 սքոյնոս, որտեղ կա 5 գյուղ, յուրաքանչյուրում կայան, և Բապտանա⁴³ քաղաքն է լեռան վրա փռված: Այնտեղ [գտնվում են] Շամիրամի⁴⁴ արձանն ու կոթողը:

VI Այստեղից Վերին Մեդիան¹⁵ է, 38 սբոյնոս [տարածությամբ] և սկըսվում է Կոնկոբար¹⁶ քաղաքով. այնտեղ է գտնվում Արտեմիսի տաճարը, 3 սբոյնոս: Հետո Բազիգրաբան¹⁷, որը մաքսատուն է, 3 սբոյնոս: Հետո դեպի [է4]բատանայում [գտնվող] Ադրապանան¹⁸ ապարանքը, որը Տիգրան Հայրկործանեց, 4 սբոյնոս: Հետո [էկ]բատանա¹⁹՝ Մեդիայի մայրաքաղաքը, ուր [գտնվում են] գանձարանը և տաճարը, որտեղ միշտ զոհ են մատուցում Անահիտ լաստվածուհուն], 12 սբոյնոս: Հետո երեք գյուղ, նրանցից յուրաքանչյուրում՝ կայան:

VII. 'Εντεῦθεν ('Ραγίανη) Μηρία, σχοῖνοι (νγ'). 'Εν τῇ κωμῷ ι'. πόλεις δὲ ε'. 'Απο σχοίνων ζ' 'Ράγα καὶ Χαρας. ὧν μεγίστη τὼν κατὰ τὴν Μηρίαν τῇ 'Ράγα. Εἰς δὲ τὴν Χαρακα πρῶτος βασιλεὺς Φραγ-της τοὺς Μαρόους ὠκισεν· ἔστιν ὑπὸ τοῦ ὄρους, ὃ καλεῖται Κασπίος. ἀπ' οὗ Κασπίαι πῦλαι.

VIII. 'Εντεῦθεν ὑπερβάντων τὰς Κασπίας πύλας ἔστιν ἀγίων καὶ τῇ Χοαρηνῇ, (σχοῖνοι ιθ'). ἐν τῇ 'Απαρεια πόλις ἀπὸ σχοίνων ο'. κωμῷ δὲ θ', ἐν αἷς σταθμοίς.

IX. 'Εντεῦθεν Κομιστηνῇ, σχοῖνοι νη', ἐν τῇ κωμῷ γ', ἐν αἷς σταθμοίς· πόλις δὲ ὅκ' ἔστιν.

X. 'Εντεῦθεν 'Υρξανία, σχοῖνοι ε', ἐν τῇ κωμῷ ια', ἐν αἷς σταθμοίς.

XI. 'Εντεῦθεν 'Ασταυηνῇ, σχοῖνοι ζ', ἐν τῇ κωμῷ ιβ', ἐν αἷς σταθμοίς· πόλις δὲ 'Αστακ. ἐν τῇ 'Αρσάκης πρῶτος βασιλεὺς ἀπεσείχθη· καὶ φυλάττεται ἐνταῦθα πῦρ ἀθάνατον.

XII. 'Εντεῦθεν Παρθυηνῇ, σχοῖνοι κε', τῆς ἀγίων· Παρθαύνισα τῇ πόλις ἀπὸ σχοίνων ε'. ἐνθα βασιλευσὶ ταῦται· 'Ελλήνες δὲ Νίσαιαν λεγούσιν. Εἰτα Γάθαρ πόλις, ἀπὸ σχοίνων ε'. Εἰτα Σίρων πόλις ἀπὸ σχοίνων ε'. Κωμῶς δὲ ὅκ' ἔχει πλεονεξίας, ἧτις καλεῖται Σαφρί.

XIII. 'Εντεῦθεν 'Απαρκατικηνῇ, σχοῖνοι κζ', ἐν τῇ πόλις 'Απαρκατικῇ. Εἰτα 'Ραγα πόλις καὶ κωμῷ ὅκ'.

XIV. 'Εντεῦθεν Μαργιανῇ, σχοῖνοι λ'. 'Ενθα 'Αντιόχεια τῇ καλούμενῃ 'Ενδο-ρος· κωμῷ δὲ ὅκ' εἰσίν.

VII Այստեղից Ռադիական Մե-դիան⁵⁰ է, 58 սրոյնոս Որում 10 գյուղ կա, 5 քաղաք 7 սրոյնոսից հետո Ռա-դա⁵¹ և Քարաքս, որոնցից Ռադն Մե-դիայի խոշորագույն քաղաքն է։ Քա-րակի մոտերքը առաջին անգամ Հրա-հատ արքան մարդերին⁵² բնակեցրեց լեռան ստորոտում, որը կոչվում է Կաս-պիական, որից Կասպիական դռներ [անունը]։

VIII Այստեղից՝ անցնելով Կաս-պիական դռները, կիրճ կա և խոարենե⁵³ [Երկիրն է], [19 սրոյնոս]։ Այստեղ է Ա-սյամեա⁵⁴ քաղաքը, 4 սրոյնոս Ունի 4 գյուղ և յուրաքանչյուրում կայան։

IX Այստեղից Կոմիսենե⁵⁵ [Երկիրն է], 58 սրոյնոս, որում 8 գյուղ և յուրա-քանչյուրում կայաններ, սակայն քա-ղաք չկա։

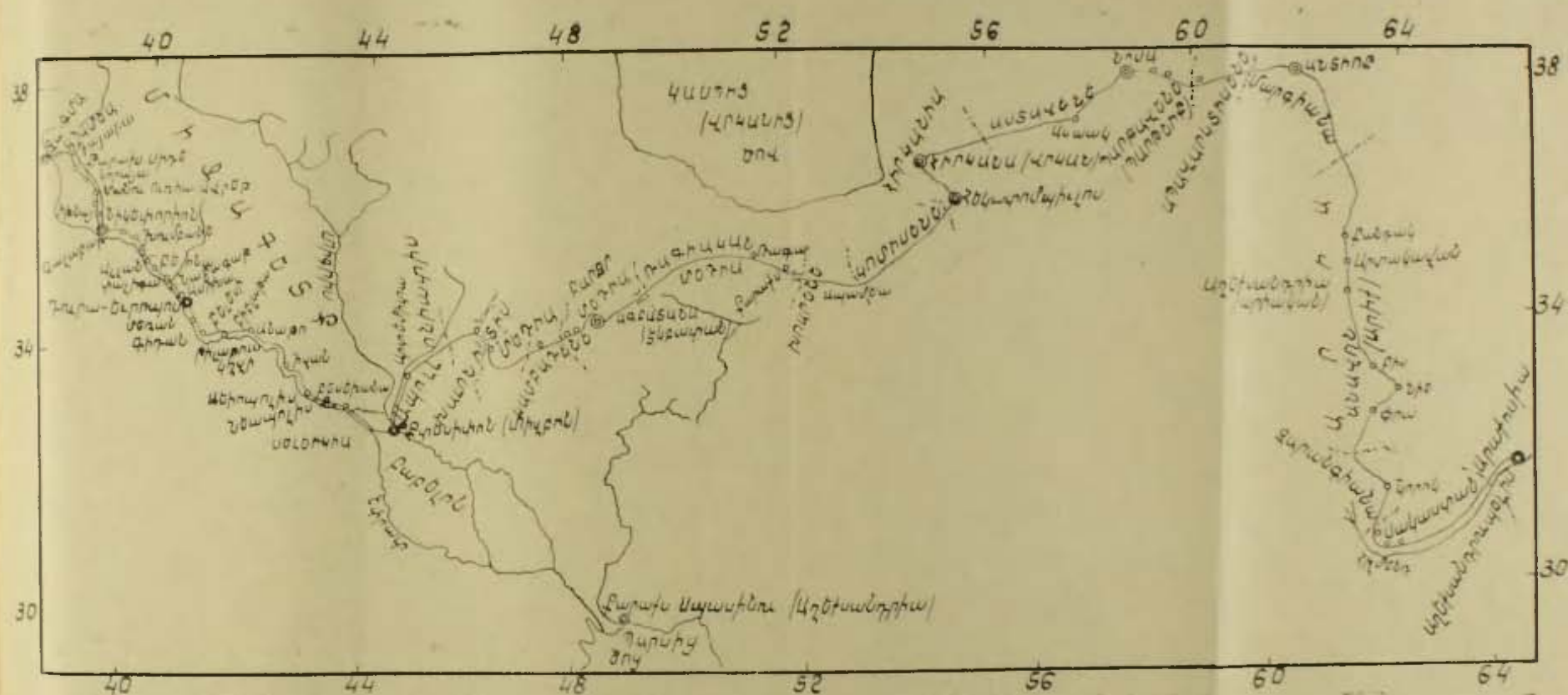
X Այստեղից Հիրկանա⁵⁶ [Երկիրն է], 60 սրոյնոս, որում 12 գյուղ և յու-րաքանչյուրում կայան։

XI Այստեղից Աստավենե⁵⁷ [Եր-կիրն է], 60 սրոյնոս, որում 12 գյուղ և յուրաքանչյուրում կայան, իսկ քաղա-քը Ասաակ⁵⁸, որտեղ Արշակը առաջինն էր, որ արքա հռչակվեց և այնտեղ սլահ-սյանվում է հավերժական կրակը։

XII Այստեղից Պարթավենե⁵⁹ [Եր-կիրն է], 25 սրոյնոս, անցուղի։ Վեց-երորդ սրոյնոսից [գտնվում է] Պար-թավենիսա քաղաքը, այնտեղ են գրա-նրվում արքայական գերեզմանները։ Հույները այն անվանում են Նիսա⁶⁰, Հետո վեց սրոյնոսից Փաթար⁶¹ քաղա-քը։ Ասյա Սիրոկ⁶² քաղաքը 5 սրոյնո-սից։ Բացի մեկ գյուղից, որը Սափրի է կոչվում, այլ գյուղ չունի։

XIII Այստեղից Ասյավարկտիկե-նե⁶³ [Երկիրն է], 27 սրոյնոս, որում Ա-սյավարկտիկե⁶⁴ քաղաքն է, հետո Ռա-դա⁶⁵ քաղաքը և երկու գյուղ։

XIV Այստեղից Մարդիանե⁶⁶ [Եր-կիրն է], 30 սրոյնոս։ Այնտեղ Անտիո-քոսն է⁶⁷, որը կոչվում է Հնուդրոս, սա-կայն գյուղ չկա։

XV. 'Եντεῦθεν 'Αρετα. σχολοῖναι ἴ'.
'Ενθα Κανθακ πόλις καὶ 'Αρτακάσαν πό-
λις καὶ 'Αλεξανδρεία ἡ ἐν 'Αρρείοις· κώμα·
ὅς ὁ'.

XVI. 'Εντεῦθεν 'Αναύων χωρά τῆς
'Αρείας, σχολοῖναι νε'. ἐν τῇ πόλει μεγίστη
Φρά καὶ Βίς πόλις καὶ Γαρί πόλις καὶ
Νιτῇ πόλις· κώμα· ὅς ὅτι ἐστίν.

XVII. 'Ενθενθεν Ζαράγγιαντ, σχολοῖναι
κα'. 'Ενθα πόλις Παρίν καὶ Κορόκ πόλις.

XVIII. 'Εντεῦθεν Σαχαστανῇ Σακῶν
Σαῦθον. ἡ καὶ Παραιτακηνῇ, σχολοῖναι ἔγ'.
'Ενθα Βαρόα πόλις καὶ Μίν πόλις καὶ
Παλακέντι πόλις καὶ Σιγὰλ πόλις· ἐνθα βί-
σιλεια Σακῶν· καὶ πλεῖστον 'Αλεξανδρεία
πόλις (καὶ πλεῖστον 'Αλεξανδρόπολις πόλις)·
κώμα· ὅς ἔξ.

XIX. 'Εντεῦθεν 'Αραχωσία. σχολοῖναι
λς'. Ταύτην ὅς ὅτι Παρθοὶ 'Ινδοικὴν Ἀεουκὴν
καλοῦσιν· ἐνθα Βιῶτ πόλις καὶ Φαρσανα πόλις
καὶ Χοροχασ πόλις καὶ Δημητριάς πόλις·
εἴτα 'Αλεξανδρόπολις, μετروπόλις 'Αραχ-
σίας· ἐστὶ ὅς 'Ελλήγνις, καὶ παραρρεῖ αὐτὴν
ποταμὸς 'Αραχωτός. 'Αγχι τούτου ἐστὶν ἡ
πὼν Παρθῶν ἐπιχράτεια.

XV Այստեղից Արեա⁶⁸ [Երկիրն է],
30 սրոյնոս: Այնտեղ Քանդակ և Արտա-
կական քաղաքներն են և Արեայի Ա-
ղեքսանդրեան, ունի 4 գյուղ:

XVI Այստեղից Արեայի, Անաուի⁶⁹
Երկիրն է, 55 սրոյնոս, որում խոշորա-
դույնը Փրա⁷⁰ քաղաքն է: Ապա Բիս,
Գարի և Նիէ⁷¹ քաղաքներն են, սակայն
գյուղ չկա:

XVII Այստեղից Զարանգիա⁷² [Եր-
կիրն է], 21 սրոյնոս: Այնտեղ Պարին և
Կորոկ քաղաքներն են:

XVIII Այստեղից Սակական ըս-
կյութների Սակաստանն է⁷³, որը նաև
Պարայտակենն⁷⁴ [Երկիրն է], 63 սրոյ-
նոս: Այնտեղ Բարդա, Մին, Պարակեն-
տի և Սիգալ քաղաքներն են: Այնտեղ
սակերի պալատն է և մոտակայքում
Աղեքսանդրեա քաղաքը⁷⁵ [և մոտակայ-
քում Աղեքսանդրուպոլիս քաղաքը]:
6 գյուղ կա:

XIX Այստեղից Արաքոսիա⁷⁶ [Եր-
կիրն է], 36 սրոյնոս, որը պարթևները
անվանում են Հնդկական Սպիտակ:
Այնտեղ Բիյուտ, Փարսանա, Խորո-
խադ և Դեմետրիաս քաղաքներն են:
Հաջորդը Արաքոսիայի մայրաքաղաք
Աղեքսանդրուպոլիսն է⁷⁷: Այն հունա-
կան քաղաք է, որի մոտով հոսում է Ա-
րախոտոս գետը:

Մինչև այստեղ է տարածվում
պարթևների գերիշխանությունը:

Ծ Ա Ն Ո Ք Ա Վ Ե Ր Ո Ւ Թ Յ Ո Ւ Ն Ն Ե Ր

1. Զեզման գետանց էր Եփրատի վրա: Ծանապարհը, որը անցնում էր այս քաղաքի միջով, ուներ ինչպես առևտրական, այնպես էլ ռազմական նշանակություն և Հին Աշխարհի հաղորդակցու-
թյան հիմնական հանգուցակետերից մեկն էր: Այս ճանապարհի ռազմա-տնտեսական մեծ նշա-
նակության մասին է խոսում նաև այն փաստը, որ դեպի Պարթևների երկիր կատարվող արշա-
կանքները տեղի են ունեցել մեծ մասամբ այս տեղերով: Հատկանշական է Հ. Մանանդյանի լայն
ենթադրությունը, որ ըստ երևույթին, Տիգրան Բ-ի կողմնակիցներն են եղել Անտիոք քաղաքը և
միջպագային տարանցիկ առևտրի հետ կապված վաճառականները, որոնց համար նպատակահար-
մար էր, որպեսզի Տիգրանը Ասորիքը Անտիոք քաղաքով միացնեն Հայաստանին: Տիրելով Մի-
ջպետքին, նա կտիրեր նաև Զեզմայի վրայով անցնող համաշխարհային գլխավոր ճանապարհին
(Հ. Մանանդյան, Քննական տեսություն հայ մոզոլոգի պատմության, հատ. Ա, Երևան,
1945, էջ 153): Այստեղից պարզ երևում է Զեզմայի մեծ նշանակությունը որպես հանգուցակետի
նաև Հին Հայաստանի համար:

2. Այս քաղաքը չի կարելի շփոթել Ստրաբոնի մոտ հիշատակվող Ապամեայի հետ, որը Սելևկոս Ա. նիկատորը (մ. թ. ա. 312—280 թթ.) կառուցեց Օրոնտեսի ափին և անվանեց իր կնոջ անունով (Strabo, XVI, 2, 4): Ստրաբոնը Ջեզմայի մոտակայքում Ապամեա քաղաք չի հիշատակում, այլ Սելևկիա անունով մի ամբողջ (Σελευείαν φρούρον τῆς Μεσοποταμίας πρωτοπρωτεύουս τοῦ Παρτιῶν τῆς Κορυαίης), որը Պոմպեոսը միացրեց Կոմմաղենին (Strabo, XVI, 2, 3): Ըստ Պլինիոսի, Ապամեա և Ջեզմա քաղաքները, նրանց կապող կամուրջով, կառուցվել են Սելևկոսի կողմից (Plin., NH, V, 20, 86): Սակայն, ինչպես մեզ հայտնի է, այդ տեղերում թե՛ քաղաքները, և թե՛ դեռանցը հայտնի են եղել ավելի հին ժամանակից, ուստի Սելևկոսը պետք է որ միայն վերակառուցած լինե՞ր այդ շինությունները: Այն համապատասխանում է այժմյան Իհրեզիկ քնակավայրին:

3. Համապատասխանում է Tabula Peutinger. և Geogr. Rav., (II, 13) մեջ հիշատակվող Thiar կոչվող քնակատեղին, որը գտնվում էր Ջեզմայից ոչ հեռու և համապատասխանում էր Դայարա գյուղի տեղադրությանը: Այժմյան անունն է Խան-Թեփե:

4 և 5. Քարաքս Սիդեի տեղադրությունը որոշելու համար պետք է ուշադրություն դարձնել հենց իր՝ Իսիդոր Քարակացու հիշատակությանը Անթեմուսիայի մասին: Ստրաբոնը Անթեմուսիայի դիրքը ավելի որոշակի է տալիս Եփրատի (τοῦ Εὐφράτου κατὰ τὴν Ἀνθιμουσίαν εἴστιν αὐτοῖς, τοῦτον τὴν Μεσοποταμίας) և Արորա (Արևմտյան Խարուբ) գետերի մոտ (περὶ τὴν Ἀνθιμουσίαν Ἀβερρας ποταμὸς ρεῖ) (Strabo, XVI, I, 27): Այժմ այս տեղում Սարոգ (միջնադարյան Սրուճ) քնակավայրն է (K. Müller, նշվ. աշխ., էջ 246: Տե՛ս նաև E. Honigmann, A. Maricq Recherches sur les Res Gestae Divi Saporis, Bruxell. 1953, էջ 162): Հայ-կական աղբյուրներում Նաբաճ անունը մի այլ տեղ հանդիպում է Քարաք (Քերեկ) ձևով (տե՛ս՝ Միքայել Ասորի, Ժամանագրութիւն, Երուսաղեմ, 1871, էջ 190, 197, 501 և 525):

6. Κορδα τὴν Βατανί, ինչպես Նյոլդեբերն և Նիթարդում է համապատասխանում է ասորերեն q'ritha de Batnan (Տե՛ս A. Gutshmid, Königsreichs Osroëne. St.-Peterburg, 1887 էջ 23):

7. Այս նշանակում է Մանուի Ուոհա քաղաք: Ուոհան (հայերեն՝ Նդեսիա, ասորերեն՝ Օռհայ, արարերեն՝ Ռուհա) Օսրոյենների ամենանշանավոր կենտրոնն էր, որը թագավորության մայրաքաղաքն էր: Սակայն մեզ հետաքրքրող քաղաքը ոչ թե Նդեսիա—Ուոհան է, այլ Մանու թագավորի կողմից կառուցված քաղաքը, որն իր անունով է կոչվել ի տարբերություն մյուս Ուոհայի Ուոհա ամրոց-քաղաքը Մանու Գ-ի (28—10) կամ Մանու Դ-ի (1—7) համար մի կարևոր քաղաք է եղել (A. Gutschmid. Königsreichs... էջ 23), որտեղ թերևս գտնվում էր նրա արքունի կայանը:

8. Βελίχα հմմտ. հաջորդ պարբերությունում Βελίχα, որ Բալիքես գետն է:

9. Ինչպես Հերոդոտն է նշում, քացի սովորական կայաններից, կային նաև թագավորական կայաններ, որոնք տարբերվում էին նախորդներից (Herod., V, 52):

10. Այս քաղաքը մակեդոնական զաղթավայր էր և այդպես էր կոչվում, ըստ երևույթին, Թեոսիայի Դիոս քաղաքի անունով (Strabo, IX, 5, 14):

11. Պլինիոսի մոտ Նիկեփորիոնի մասին մի հիշատակություն կա. In vicinia Euphratis Nicephorium, quod diximus, Alexander jussit condi propter loci opportunitatem (Plin., VI, 30, 119): Հմմտ. Νιζηφορίον (Ptol. V, 18, 6): Կալիննիկոնը (այսինքն՝ Նիկեփորիոնը), հիշատակվում է իրրև միջազգային առևտրական փոխանակության երկր կենտրոններից (Արտաշատի և Մծրինի կողքին) մեկը (տե՛ս Я. А. Манандян, О торговле и городах Армении, Ереван, 1954, էջ 108):

12. Թիլլադա Միրրադան գտնվել է Արու Ջելրի վայրում, որի տեղում հին ամրություն է եղել:

13. Այս կայանի հակառակ կողմում գտնվում է Հալեբի Ջելերին: Հետագայում Արտեմիդի սրբավայրի տեղում առաջ է եկել քաղաք, որը Ջենորիա թագուհու անունով (267—272) կոչվել է Ջենորիա:

14. Շամիրամի ջրանցքը փորված է եղել Ջենորիա քաղաքի դիմացի կողմում, որի հետքերը մինչև այժմ պահպանվել են: Այդ ջրանցքը ձգվում է Խարուբ գետի ուղղությամբ: Շամիրամի ջրանցքը օգտագործվել է ինչպես ոռոգման, այնպես էլ հաղորդակցության համար:

15. Այան գյուղաքաղաքի տեղադրությունը ըստ տարածության համապատասխանում է այժմյան Շելխ-Հասան քնակավայրին (K. Müller, նշվ. աշխ. էջ 247):

16. Բեռնան գտնվել է այժմյան Դեյր քաղաքի մոտակայքում: Հմմտ. Βεανα կամ Βίανα:

Ptol., V, 20, 7): Դեյրից ոչ հեռու, գետի ափին այժմ գտնվում է Binyah գյուղը, որն ըստ երևիմյալի համապատասխանում է Բեոնային (K. Müller, նշվ. աշխ., էջ 248):

17. Նարազավը գտնվում էր պատմական Փալիգայի և այժմյան Բուսեյրայի միջև: Սա չի համապատասխանում Պտղոմեոսի Բանախա քաղաքին (Ptol., V, 19, 7), քանի որ վերջինս գտնվում էր Բաբելոնից հարավ:

18. 'Αβόραξ, հմմտ. 'Αβόρραξ (Strabo, XVI, 1, 27, նաև Procopius, Bell. Pers., II, 5); 'Αβώραξ (Zosimus, III, 13); Aboras (Ammian., XIV, 3; XXIII, 5) 'Αβφάρα (Theophilactus Simoc., III, 10, 25); Χαβώραξ (Ptol., V, 18, 3): Այժմ այս գետը նույնպես կոչվում է Խարուր կամ Արևմտյան Խարուր՝ ի տարբերություն Արևելյան Խարուրի:

19. Այս շրջանով հոռոմեական ղորքերը շատ անգամ են անցել: Հիշատակվող ճամբարը նրանց կանգառներից մեկն է եղել:

20. 'Ασιζα (El-Sisa, K. Müller, նշվ. աշխ., էջ 248): Այս ճանապարհին, Նախորդ կետից չորս սրոյնոս հեռավորության վրա գտնվել է Zaiitha բնակավայրը (Zosimus, III, 14; Ammian., XXIII, 5, 7):

21. Դուրա-եվրոպոսի տեղում կատարված հնագիտական պեղումները (The Excavations at Dura-Europos. Preliminary Reports I-IX New Haven, 1929—1955) ցույց են տվել, որ պարթևական ժամանակաշրջանում գոյություն են ունեցել ամենից բարենպաստ պայմանները այս քաղաքի զարգացման համար (տե՛ս նաև M. T. Rostovtzeff, Dura-Europos and Its Art, Oxford, 1938, էջ 20): Դուրա-եվրոպոսը գոյություն է ունեցել դեռևս նախապարթևական ժամանակաշրջանում: Պարթևների օրոք այն շարունակել է գոյություն ունենալ իբրև ինքնավար քաղաք՝ պոլիս:

22. Մեռանը գտնվել է այժմյան Սադա բնակավայրի տեղում (K. Müller, նշվ. աշխ., էջ 248):

23. Գիդդանը համապատասխանում է այժմյան էլ-էզզին կամ Սուլթան-Արդալահին (K. Müller, նշվ. աշխ., էջ 248):

24. Հետաքրքրականն այն է, որ չի նշվում այս բնակավայրի գյուղ, գյուղաքաղաք կամ քաղաք լինելը: Պտղոմեոսի մոտ այս տեղում գտնվում էր Βαυαῖη բնակավայրը (Ptol., V, 18, 6): Բելեսի Իրլադան համապատասխանում է ժամանակակից Խեղուր-Ռահար բնակավայրին (K. Müller, նշվ. աշխ., էջ 248):

25. Այս կղզին այժմ Կոհա է անվանվում:

26. Այստեղ խոսքը պարթևական թագավորներ Տրդատ Բ-ի (մ. թ. ա. 31—25 թթ.) և Հրահատ Դ-ի (մ. թ. ա. 38—2 թթ.) մասին է: Մ. թ. ա. 30 թ. Հրահատ Դ-ի թագավորության ժամանակ Տրդատ Բ-ը, հենվելով հոռոմեացիների օգնության վրա, մի քանի անգամ զավթեց Միջագետքը և դրանով Հրահատ Դ-ին դժվար կացության մեջ դրեց: Հրահատ Դ-ը վերջիվերջո ստիպված էր դիմելու արևելյան ցեղերին, որոնց անտիկ դրականության մեջ սկյութներ ընդհանուր անունն են տալիս և որոնք, հավանաբար, սակերն էին (Իսիդոր Քարակացին նույնպես հիշատակում է սըրանց): Մ. թ. ա. 27—26 թթ. պայքարը ավելի ուժեղ բնույթ ստացավ, դա հաստատելու են գալիս դրաքմաները, որոնք կտրեցին այս երկուսը Միջագետքում: Հստ երևույթին, Իսիդորի հիշատակությունը կղզու վրա տեղի ունեցած իրադարձությունների մասին վերաբերում է հենց այս պատմական դեպքերին: Այս ժամանակվանից հետո այլևս ոչ մի տեղեկություն չկա Տրդատ Բ-ի մասին: Հրահատ Դ-ին հաջողվեց վերահաստատել իր իշխանությունը երկրում (ավելի մանրամասն տե՛ս M. M. Дьяконов, Очерки истории древнего Ирана, М., 1961, էջ 218—219, 393):

27. Անաթո կղզին այժմյան Անահին է համապատասխանում (H. Kiepert, Atlas. Ancient World tab. IV): Պտղոմեոսի մոտ այս տեղը հիշատակվում է որպես Βεθ-αυα (beth սեմական բառ է, որը նշանակում է բնակավայր): Հմմտ. Anatham munimentum... quod ut pleraque alia circumluitur fluentis Euphratis. (Ammian., XXIV, 1, 6): Հիշատակությունը կա նաև Theophilactus Simoc. (IV, 10; V, 1 — το 'Αναθων ερσούριον) մոտ: Սակայն վերջինս այդ քաղաքը, որ այդ ժամանակ ամրոց էր, տեղադրում է Կիրկեսիայի մոտ, այնինչ նա Կիրկեսիայից բավական հեռավորության վրա է գտնվում, Եփրատի հոսանքի ի վար:

28. Այդ տարածությունը տանում է դեպի մի կղզու վրա գտնվող էլ-Ուզ քաղաքը, որը, ինչպես Ռիտտերն է ենթադրում, համապատասխանում է պատմական Իզան քաղաքին (Ritter, XI, էջ 738, տե՛ս K. Müller, նշվ. աշխ., էջ 249):

29. Արիստոլիսը համապատասխանում է կենտրոնական Միջագետքի այժմյան Հիթ քնակավայրին:

30. Բեսեխանան, ինչպես Մյուլլերն է ենթադրում, համապատասխանում է Բեզազ քաղաքին (K. Müller, նշվ. աշխ., էջ 249): Պարսկերենում, ինչպես և հայերենում (Մ. Նոր., Բ, 45) խան նշանակում է իջևանատուն, քարվանսարա (Հ. Աճառյան, Արմ. բառ., հատ. Բ, էջ 364):

31. Ատարգատիս անունը, ինչպես վկայում է Ստրաբոնը, Ափարա անվան աղավաղված Անն է. Քտեսիասն անվանում է «Դերկեստո» (Strabo, XVI, 4, 27): Ատարգատիսը Ասորիքում (Strabo, XVI, 1, 27) և Դերկեստոն այնտեղ և Փյունիկիայում նույնն էին, ինչ որ Աստղիկը հայոց պանթեոնում: Տարբեր ժամանակներում Արևելքում եղել է պտղաբերության և սիրո, ինչպես և ջրի դիցուհու պաշտամունքը (տե՛ս Մ. Արևելյան, Երկեր, հատ. Ա, Երևան, 1966, էջ 63):

32. Ռիտոները նեապոլիսը տեղադրում է Մազզանի շրջակայքում (Ritter, XI, էջ 782): Ըստ Մյուլլերի (K. Müller, նշվ. աշխ., էջ 249) Մազզանը դտնվում է այն վայրում, որը Պտղոմեոսը անվանում է Θελζεγχαγη (Ptol., V, 20, 6):

33. Ինչպես Պլինիոսն է վկայում, պրեֆեկտոս Գորարեսը Եփրատից անջատեց մի ջրանցք, որով նա նպատակ ուներ հեռացնել Եփրատի ջրերը վարարումների ժամանակ, որպեսզի Բաբելոնը չընկնի վտանգին չենթարկվի: Եվ այս նարմալխան անունը հայտնի է եղել ասորեստանցիների մոտ, որը նշանակել է թագավորական գետ: Պլինիոսը նշում է նաև, որ Եփրատի և ջրանցքի հանգուցակետում Ազրանիս անունով մի շատ մեծ քաղաք է եղել, որը պարսիկները քանդեցին (Plin., VI, 30, 120):

34. Սելևկոս Ա-ն կառուցեց Սելևկիան Տիգրիսի վրա, որը Ալեքսանդրիայի և Անտիոքի կապին եղել է հելլենիստական աշխարհի խոշորագույն կենտրոնը:

35. Ապոլլոնիատիսը ավելի հնում կոչվել է Սիտակենն (Strabo, XI, 13, 6, XV, 3, 12): Հմմտ. Σιταχην (Ptol., VI, 1, 2): Ըստ երևույթին, Ապոլլոնիատիս է անվանվել այն շրջանը, որը ավելի հնում կաղձել է Սիտակայի հյուսիսային մասը, քանի որ թե՛ Ստրաբոնի, և թե՛ Պտղոմեոսի նշված աշխատությունների մեջ հիշատակվում է նաև Սիտակի շրջանը Սիտակ քաղաքով, որը գտնվել է Բաբելոնի, Սուսիանայի և Ապոլլոնիատիսի միջև (Strabo, XVI, 1, 17., Ptol., VI, 1, 6):

36. Ստրաբոնը վկայում է, որ Արտեմիտան նշանավոր քաղաք էր, գտնվում էր Սելևկիայից 500 ստադիոն հեռավորության վրա (Strabo, XVI, 1, 17):

37. Սիլլա գետը այժմյան Դիալա գետն է: Հմմտ. Dialas (Ammian. XXIII, 6):

38. Խալոնիտիսը հիշատակվում է մի շարք հեղինակների մոտ (Strabo, XI, 14, 6. Plin., VI, 30 122; Polyb., V, 54): Սակայն Ստրաբոնի մոտ տեղ է գտել մի անճշտություն: Գորդիեննի, այսինքն Կորգվաց աշխարհի տեղը ճշտորեն որոշելով, ասում է, որ Տիգրիսը գետնի տակից դուրս է գալիս նրա մոտ, միաժամանակ նշելով, որ գետը դուրս է գալիս Խալոնիտիսի մոտ: Այս վայրը չպետք է շփոթել նույն անունը կրող մի այլ վայրի հետ: Այս երկրորդ Խալոնիտիսի գիրքը որոշվում է Խալա քաղաքի տեղադրումով Զագրոսի լեռնաստանում: Այս Խալոնիտիսը, ըստ երևույթին, գտնվել է Տիգրիսի վտակ Սիլլայի (Դիալայի) ավազանում: Այսպիսով, Խալոնիտիս է կոչվել Խալա քաղաքի շրջանը՝ գավառը:

39. Համաձայն Իսիդոր Քարակացու 15 սրոչնոսի (որը համապատասխանում է 37,5 մղոնի) վրա գտնվում էր հելլենիստական Խալա քաղաքը (Սելևկիայից 120 մղոն հեռավորության վրա): Ի՞նչն դա համեմատենք ժամանակակից ճանապարհի հետ, ապա այդ տարածությունը բերում է գեպի Կասր-ի-Շիրին: Այդ տեղանքում և դրա մոտակայքում հնությունները երկարաձգվում են բավական մեծ հեռավորության վրա և տարբեր ուղղություններով: Կ. Մասոնի վկայությամբ, այնտեղ պահպանվել են պատերի որոշ մասեր, քարաշեն ջրմուղ, պալատանման շենքի մնացորդներ և այլն: Այս տեղանքում շրեղ շինությունների մնացորդների առկայությունը ենթադրել է տալիս, որ այդ ամենը ավելի ուշ ժամանակաշրջանի կառուցվածքներ են, քան հելլենիստական Խալա քաղաքի գոյություն բնականաբան ժամանակաշրջանը (C. Masson, Illustration of the Route from Seleucia to Apobatana, as Given by Isidorus of Charax, „Journal Asiatic Society“, 1845, v. 12, էջ 98—99): Կ. Մյուլլերի վկայությամբ, Խալա քաղաքը այժմյան Հալվան կամ Հոլվանն է (K. Müller, նշվ. աշխ., էջ 250), որը գտնվում է Կասր-ի-Շիրինից ոչ մեծ հեռավորության վրա:

40. Զագրոսը Փոքր Մեդիայի արևմտյան սահմանն է կաղմում: Կարինա քաղաքի ճիշտ տեղադրումը հնարավոր է դարձնում ավելի ճիշտ որոշելու Փոքր Մեդիայի դիրքը (Մեդիայի մասին ավելի մանրամասն տե՛ս Plin., VI, 29, 114):

41. Կարինա անվանումը պահպանվել է այժմյան Կերենդ բնակավայրի անվան մեջ: Այս անվանաձևի նմանությունը Հայաստանում հանդիպող Կարին անվանման հետ մեկ անգամ ևս զալիս է հաստատելու այն փաստը, որ իրանական տեղանունները գոյություն են ունեցել նաև Հայաստանում:

42. Սասանյանների տիրապետության ժամանակաշրջանի իրանի վարչական բաժանմանը վերաբերող հետաքրքիր տեղեկություն է պահպանվել «Աշխարհացոյցում»: Ըստ այդ տեղեկության, Քուստի խորվարան վարչական միավորի մեջ առաջինն այստեղ հիշատակվում է «Մայաշխարհ»-ը, որը արևելապարսկական Մաճ հին պարսկական Մաճա-ին է համապատասխանում: Մարկվարտի ուսումնասիրությունների համաձայն այն համապատասխանել է Իսիդոր Քարակացու նշած Մηδία (ἡ γὰρ) և Καρχαδονία պարթևական շրջաններին միասին վերցրած (J. Marquart, Erānsahr, nach der Geographie des Ps. Moses Xorenaci, Berlin, 1901, էջ 18):

43. Բապտանան դտնվել է Բեհիստունի մոտ (C. Masson. Illustration..., էջ 105), որը գտնվում է ժամանակակից Կեոմանշահի և Համագանի միջև: Այստեղ ամենից կարևորն է պատմական տեսակետից Դարեհ թագավորի (522—486) արձանագրությունը Բեհիստունի ժայռի վրա:

44. Շամիրամի կառույցների մասին մեղ ավելի մանրամասն տեղեկություններ է տալիս Դիոդորոս Սիկիրիացին. «Ասորեստանի թագուհին իր շքախմբով վրան խփեց Բագիստան լեռան մոտ Մեդիայում, որտեղ նա այգի տնկեց 12 ստադիոն շրջագծով, մի բաց տափարակ վայրում, որը ոռոգվում էր աղբյուրով: Բագիստանը նվիրվեց Յուպիտերին: Պարտեզի կողմի ժայռերն ունեին 17 ստադիոն բարձրություն: Նա (Շամիրամը — է. Դ.) ժայռի ցածր մասում մի հատված կտրել տվեց և իր սեփական պատկերը այստեղ փորագրեց իր հարյուր պահպաններով շրջապատված, ապա ժայռի վրա արձանագրություն փորագրվեց» (Diod., II, 13, VII, 110):

45. Իսիդոր Քարակացու մոտ հիշատակվող Մեգիաններից «Վերին (կամ բարձր) Մեդիան» կենտրոնական դիրք է զբաղում: Այստեղ էր գտնվում Մեդիայի մայրաքաղաք էկբատանան, երբեմնի հզոր Մեդական (Մարական) աշխարհակալության կենտրոնը: Հերոդոտը մեդական պետության հիմնադիր է համարում Դեյովկեսին (Herod., I, 98):

46. Կոնկորարը հունական տառադարձությունն է իրանական «Կանգավար» տեղանվան, որը այժմ կոչվում է Կենգավեր: Տաճարի ավերակները առկայությունը ժամանակակից քաղաքում զալիս է հաստատելու Իսիդորի վկայությունը այդ սրբավայրի մասին: Հայաստանի Անձևաքիզ գավառի Կանգուարը համահնչյուն է այս Կոնկորարին:

47. Բագիզրաբանին նման անվանումների ստուգաբանությունը տրվել է Դյակոնովի և Լիվշիցի կողմից: Баг — նրանք բացատրում են «հարկեր բերող» և ապա ավելացնում են, որ այդ ավելի շուտ համապատասխանում էր տաճարային տիպի հարկերին (И. М. Дьяконов, В. А. Лившиц, Парфянский архив из древней Нисы, «Вестник древней истории», 1953, № 4, էջ 128): Այժմյան քարտեզի վրա այդ նույն տարածությունը համապատասխանում է Խոսրովաբադ քաղաքին:

48. Ադրապանա ամրոցը, որը նաև Պարթև Արշակունիների նստավայրն էր, գտնվում էր էկբատանայից մոտ 10 կիլոմետր հեռավորության վրա: Ադիաբենը և Ատրպատականը նվաճելուց և իր իշխանությանը ենթարկելուց հետո (Հ. Մանանդյան, Քննական տեսություն..., հատ. Ա, էջ 150) Տիգրան Բ-ը հասավ էկբատանա մայրաքաղաքը և այրեց Ադրապանան, որը էկբատանայի մոտ էր գտնվում:

49. Բատանա անունը էկբատանա կամ Ագրատանա անվան աղճատված ձևն է: էկբատանա, ինչպես վերևում նշեցինք, Մեծ Մեդիայի մայրաքաղաքն էր: Ստրաբոնի վկայությամբ, Մեդիայի թագավորները այստեղ միայն իրենց ամառն են անցկացրել, իսկ ձմռանը վերադառնում էին Բաբելոն (Strabo, XI, 13, 1 և 5):

Իսիդորի հիշատակությունը գանձերի վերաբերյալ հաստատվում է Ստրաբոնի այն վկայությամբ, որ էկբատանայում գանձերի գումարը, ըստ տարբեր լուրերի, հասնում էր մոտ 18 հազար տաղանդի (Strabo, XV, 3, 9):

50. Սա Մեդիայի մի մասն էր, որն ըստ իր վարչական կենտրոնի անվանվել է Ռագիական:

51. Ոչ մի տվյալներ չկան, որ քաղաքը հունական ծագում ունի, այլ հակառակը, այն ավելի վաղ շրջանի հիմնադրման է պատկանում: Ավեստայի Վիդեդատի առաջին գլխում, որ կազմվել է ավելի վաղ ժամանակաշրջանում, բան Զարատուշտրայի ժամանակաշրջանը (7—6 դդ. մ. թ. ա.): Ռագան հիշատակվում է 16 այլ երկրների հետ միասին (М. М. Дьяконов, Очерки..., էջ 361): Հետևապես այս դեպքում տեղական անվանումը հունականացված ստուգաբանության է ենթարկ-

վել: Ռագայի (հետագա արտասանությամբ՝ Ռեյ) ավերակները գտնվում են ժամանակակից Ռեյ բնակավայրի մոտ:

52. Մարգերը իրանական ցեղերից էին: Ստրաբոնի տվյալներից հետևում է, որ մարգերը բնակվել են Իրանին հյուսիս-արևելքից հարևան շրջաններում, սակայն նրանց տեսնում ենք նաև Հայաստանում և այլուր: Մինչև Ալեքսանդր Մակեդոնացու արշավանքները, մարգերը և մի քանի ուրիշ լեռնական ցեղեր էկրատանայի թագավորներին ստիպում էին իրենց հարկ վճարել, սակայն Ալեքսանդրը հարձակվեց նրանց վրա և վերջ տվեց նրանց հանդիմությանը (Strabo, XI, 13, 6): Ֆրիպատի (մ. թ. ա. 191—176 թթ.) որդի Հրահատ Ա-ն (մ. թ. ա. 176—171 թթ.) պատերազմել է էլլուրս լեռան մոտ գտնվող լեռնցիների դեմ (M. M. Дьяконов, Очерки..., էջ 182): Հստ երևույթին նա մարգերին այս կարևոր անցուղու մոտ պահում էր որպես պահապան ջոկատ:

53. Ստրաբոնի մոտ այս անունը հանդիպում է Մաքրոնի ձևով: Այս երկիրը Կոմիսենների հետ միասին մտնում էր պարթևական պետության մեջ (Strabo, XI, 9, 1): Պինիոսի մոտ Choara ձևն է հանդիպում (Plin., VI, 17, 44): Շրջանի ժամանակակից անունը հույժար է:

54. Ստրաբոնը այս քաղաքը հիշատակում է մի շարք հունական քաղաքների հետ (Strabo, XI, 13, 6):

55. Պառները մ. թ. ա. 235 թ. Արշակի ղեկավարությամբ զբաղվում են Հիրկանիան (Վրկանը) և Կոմիսեններ (M. M. Дьяконов, Очерки..., էջ 181):

56. Հիրկանիայի (հայերեն՝ Վրկան) մասին Ստրաբոնը գրում է, որ այն բերքավառատ էր և հիր էր (Strabo, II, 1, 14):

57. Պարթևական պետության հիմքը դրվեց մ. թ. ա. III դարում: Տրդատ Ա-ի (247—211) օրոք և նախնական ժամանակաշրջանում դրա կորիզն էին կազմում Պարթիենան (Նիսա կենտրոնով), Ապարկտիկեն և Աստավեններ:

58. Հստ գրական ավանդության, Պարթևների պետության հիմքը դրել են պառները ("Απαρτοι), որոնք Քսանթերի (Ξανθου) և Պիստերների (Πιστηνους) հետ միասին կազմում էին Դահերի միություն և բոլորական կյանք էին վարում Օքսոս գետի և Կասպիական ծովի միջև (Strabo, XI, 8, 2): Մ. թ. ա. IV դարի վերջում պառները անջատվեցին մնացած երկու ցեղերից և Արշակի ղեկավարությամբ էկան Պարթիա (հայերեն՝ Պարթևք), որտեղ նրանք ղեկավարեցին ժողովրդական ապստամբությունը՝ ուղղված նախկին Սելևկյան նահանգապետի, իսկ այդ ժամանակ արդեն ինքնուրույն տիրակալի դեմ: 247 թ. մ. թ. ա. Ասաակում, որը Աստավենների գլխավոր քաղաքն էր, պառները Արշակին (կամ Տրդատ Ա-ին) հայտարարեցին իրենց թագավորը: Այս բանը հաստատելու է գալիս նաև Նիսայի փաստաթղթերում հանդիպող վկայությունը Արշակ Ա-ի մասին (M. M. Дьяконов, и В. А. Лившиц, Парфянские документы..., էջ 20):

59. Կ. Մյուլերի (Graec. Minor, քարտեզի վրա Պարթիայի տեղագրումը չի համապատասխանում պատմական գիտության նորագույն տվյալներին: Մեր աշխատությանը կցված քարտեզում մենք կատարում ենք որոշ ճշտումներ:

60. Մինչև մայրաքաղաքը Հեկատոմպիլոս տեղափոխվելը Նիսան է եղել (կամ ինչպես հելլեններն են անվանում՝ Նիսայա) պարթևների երկրի կենտրոնը: Իսիդորի այն վկայությունը, որ այստեղ է գտնվել թագավորական դամբարանը, արժանի է ուշադրության և ապացուցվում է պեղումներով: Այստեղ են թաղվել պարթևական առաջին թագավորները:

Հին Նիսայի պեղումները կատարվում են Աշխարագից 18 կմ հյուսիս-արևմուտք, այժմյան Իագիր բնակավայրի մոտ բնկած տեղամասում:

61. Դաթարը գտնվել է XIX դ. Անաու բնակավայրի մոտ: Այն եղել է ոչ մեծ քաղաք բարձունքի վրա և զբաղեցրել է իր մերձակայքով 9 հեկտար տարածություն (M. E. Maccou, Народы и области южной части Туркменистана в составе Парфянского государства. «Труды Южно-Туркменской Археологической комплексной экспедиции»; «Труды ИТАКЭ», 1955. т. V, էջ 23):

62. Սիրոկը ամրացված քաղաք է եղել, սակայն ավելի փոքր, քան նախորդը՝ Նրա ավերակները գտնվում են ժամանակակից Դյաուրս բնակավայրի մոտ (M. E. Maccou, նշվ. աշխ.):

63. Պինիոսի մոտ այն կոչվել է Ապավորտեն. A Caspiis ad orientem versus regio est Apavortene (Plin., VI, 18, 46): Ժամանակ առ ժամանակ Ապավորտենն Պարթևաց աշխարհի հետ կազմել է մեկ սատրապություն, սակայն Իսիդորի ժամանակ այն եղել է առանձին սատրապություն: Պողոմեսուր այն հիշատակում է Παρταύτιχης ձևով: Նա այստեղ հիշատակում է մի քաղաք ևս՝ Αρταχουα անունով (Ptol., VI, 5, 1 և 5, 4), որը, ըստ երևույթին, Իսիդորի նշած Ապավորտիկե քաղաքն է:

64. Ապավորտիկենների գլխավոր քաղաքը՝ Ապավորտիկեն, գտնվում էր ժամանակակից

կաախկա կայանից երեք կիլոմետր հյուսիս-արևելք և համապատասխանում է Քյոհնե-կաախկայի փլատակներին: Ապավարկտիկեի հզոր ամրոցը իրենից ոչ ճիշտ քառանկյունի է, տարածությամբ ավելի քան 33 հեկտար (Труды ЮТАКЭ, 1951, т. II, էջ 27):

65. Դեպի Մարդիանա տանող ճանապարհի հաջորդ կայանները գտնվում էին Ռագայում և երկու պյուղերում, որոնց միջև տարածությունը կազմում էր մոտ 30 կմ: Այս բնակավայրերը ունեցել են ինչպես բնական պաշտպանություն, այնպես էլ պատնեշանման կառուցումներ, որոնց ետևում բնակիչները պաշտպանվում էին քոչվոր ցեղերի հարձակումներից (Труды ЮТАКЭ, 1955, т. V, էջ 24):

66. Ստրաբոնի վկայությամբ, Արեան և Մարդիանան Ասիայի այս մասի ամենից հզոր երկրներն են եղել (Strabo, XI, 10, 1):

67. Անտիոքը եղել է Մարդիանայի գլխավոր քաղաքը (տե՛ս Ptol., I, 12, 1; Plin., VI, 18, 47): Անտիոքի 'Εὐαδρῆς (աջրով առատ) անվանումն ունի իր յուրահատուկ իմաստը, դրանով ընդգծվում է նրա հարմարավետ տեղագրությունը քաղաքի վ ջրանցքների միջև: Անտիոքը գտնվում էր այժմյան Մարի քաղաքից շուրջ 20 կմ դեպի արևելք գտնվող Մարվ քաղաքի ավերակներին տեղում: Ուժեղ ամրացված ամրոց է եղել: Քաղաքի կենտրոնում բարձրանում էր հզոր քաղաշտարակ միջնաբերդը՝ այժմ էրկ-կալը (История Туркменской ССР, 1955, Ашхабад, т. I, էջ 90): Մ. թ. ա. 175 թ. Արեան միացվեց Հունա-Քակտրիական թագավորությանը՝ Դեմետրիոս Ա-ի կողմից (М. М. Дьяконов, Очерки..., էջ 187): Մ. թ. ա. 140—130 թթ. այս թագավորության կործանումից հետո Արեան նորից դառնում է պարթևական սատրապատություն: VII դ. «Աշխարհացոյցի» մեջ Արեան հիշատակվում է «Հրեա ձևով»:

68. Արեայում Պտղոմեոսը 36 քաղաքների և գյուղերի անուն է տալիս: Իսիդոր Քարակացու Kanḏak, 'Αρταχουαν (հմմտ. Artacoano, Plin., VI, 25, 93); 'Αλεξάνδρεια ἐν Ἀρταίοις (հմմտ. Plin., VI, 29, 116) քաղաքներին համապատասխանում են Պտղոմեոսի 'Αρταχουαν, 'Αλεξάνδρεια, Κονταχ քաղաքները (Ptol., VI, 17, 4—8): Այժմ Քանդակ անունով մի քաղաք կա պատմական Արեայի հարավային մասում:

69. Այս շրջանը կազմել է Արեայի հարավային մասը, որը երկարաձգվել է հյուսիսից հարավ մինչև Զարանդիանա:

70. Փրա քաղաքը (հմմտ. Φραγῆνα — Ptol., VI, 19, 5) համապատասխանում է այժմյան Ճառահ քաղաքին: Աղեքսանդրը Փրա քաղաքում էր գտնվում, երբ իմացավ իր դեմ ուղղված դավադրության մասին:

71. Բիս (հմմտ. Βιγίς — Ptol., VI, 19, 5), Դարին (հմմտ. Δαριῆς — Ptol., VI, 20, 4) նի է քաղաքների տեղագրությունը ստույգ որոշված չէ: Տեղագրությունը կատարվում է ըստ ուղղության և տարածության:

72. Զարանդիանա երկիրը (հմմտ. Ζαραγγουα — Arrian, VI, 27 և Plin., VI, 25, 94) համապատասխանում է Դրանդիանա երկրին: Այս երկրի մասին հիշատակություն կա Ստրաբոնի մոտ (Strabo, XI, 8, 9; և 10, 1):

73. Սակաստան անունը այս երկիրը ստացել է սակ ցեղի անունից: Մինչև այժմ այդ երկրի անունը պահպանվել է Սիստան անվան մեջ: Սիստանը գտնվում է այժմյան Իրանի և Աֆղանստանի սահմանի վրա:

74. Այս քաղաքը համապատասխանում է Պտղոմեոսի մոտ հանդիպող Παρϕαντικην տեղանվանը (Ptol., VI, 4, 3):

75. Բարդա, Մին, Պալակենտի, Սիգալ և Աղեքսանդրիա քաղաքները տեղագրվում են ըստ ուղղության և տարածության:

76. Ննթադրվում է, որ Արաքսիան գտնվել է այժմյան Աֆղանստանի հարավային մասում: Արաքսիայում հիշատակվող քաղաքները տեղագրվում են ըստ ուղղության և տարածության:

77. Աղեքսանդրապոլիսին համապատասխանում է այժմյան Ղանդահար քաղաքը:

«ПАРФЯНСКИЕ СТАНЦИИ» ИСИДОРА ХАРАКСКОГО

Э. Л. ДАНИЕЛЯН

(Резюме)

В публикуемом тексте «Парфянские станции», известном как сочинение Исидора Харакского (конец I в. до н. э.), показана главная торговая магистраль древности, начинающаяся от границ Римской империи у перехода через Евфрат (у Зевгмы) и про-

ходящая через всю державу парфянских Аршакидов вплоть до границ Индии, около которой находилась конечная станция Александрополис (нын. Кандагар). В тексте указаны все дорожные станции и расстояние между ними в сойнах.

Перевод греческого текста на армянский язык выполнен на основе публикации К. Мюллера (K. Müller, *Geographi Graeci Minores*. Hildesheim, 1965, т. I, стр. 244—254).

К статье приложена карта, составленная нами по публикуемому тексту.